

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

сmt. Великий Бурлук

10 серпня 2023 року

Старший слідчий СВ Куп'янського РВП ГУ НП в Харківській області капітан поліції Кас'янова Наталя Олексіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023220000000034 від 09.01.2023, за ознаками кримінального правопорушення-злочину, передбаченого ч. 1 ст. 110 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочину, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Буреніна Андрія Олеговича,
14.02.1983 року народження,
уродженця Краснодарського Краю РФ,
громадянина Росії, росіянина, не
працюючого, зареєстрованого за
адресою: Російська Федерація
Краснодарський Край, Апшеровський
район, вул.Горького, буд. 2, раніше не
судимого, -

про те, що він підозрюється у скоєнні умисних дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також публічні заклики чи розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 1 ст. 110 КК України.

Верховною радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Згідно з вказаним документом територія України є неподільною і недоторканою. Незалежність України визнали понад 68 держав світу, серед яких і Російська Федерація.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним Законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42ФЗ). Відповідно до статей 2 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів,

незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м.Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Положеннями ст.ст. 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст. 5 Конституції України носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Ст. 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

У ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України визначено, що захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Ст.ст. 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: АР Крим, області, зокрема Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про основи національної безпеки України» - інформаційною безпекою є, зокрема, захищеність України від намагань маніпулювати суспільною свідомістю, у тому числі шляхом поширення

недостовірної, неповної або упередженої інформації.

Стаття 8 Закону України «Про основи національної безпеки України» зазначає, що з урахуванням геополітичної і внутрішньої обстановки в Україні діяльність усіх державних органів має бути зосереджена, зокрема на прогнозуванні, своєчасному виявленні, попередженні і нейтралізації зовнішніх і внутрішніх загроз національній безпеці, збереження соціально-політичної стабільності суспільства та зміцнення позицій України у світі. Основним напрямом державної політики з питань національної безпеки України в інформаційній сфері є, крім іншого, забезпечення інформаційного суверенітету України.

20 лютого 2014 року з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії рф території АР Крим і м. Севастополя, у супереччя вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, статей 2, 3 Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, а також всупереч вимогам частини 4 статті 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та декларацій, затверджених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, статей 1, 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, статей 1, 2, 68 Конституції України, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, представниками влади рф і службовими особами зс рф розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 № 1207-VII констатовано, що тимчасова окупація території України розпочалася 20 лютого 2014 року.

Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18 січня 2018 року № 2268-VIII визначено, що збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності; російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань,

підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи та структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України (далі по тексту РНБО) від 14 вересня 2020 року Про Стратегію національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України № 392/2020 від 14 вересня 2020 року - для відновлення свого впливу в Україні російська федерація, продовжуючи гібридну війну, системно застосовує політичні, економічні, інформаційно-психологічні, кібер- і військові засоби; посилюються угруповання збройних сил російської федерації та їх наступальний потенціал, регулярно проводяться масштабні військові навчання поблизу державного кордону України, що свідчить про збереження загрози військового вторгнення; зростає мілітаризація територій тимчасово окупованої Автономної Республіки Крим та міста Севастополя; зберігається загроза з боку російської федерації вільному судноплавству у Чорному та Азовському морях, Керченській протоці. Спеціальні служби іноземних держав, насамперед російської федерації, продовжують розвідувально-підривну діяльність проти України, намагаються підживлювати сепаратистські настрої, використовують організовані злочинні угруповання і корумпованих посадових осіб, прагнуть зміцнити інфраструктуру впливу. Деструктивна пропаганда як зовні, так і всередині України, використовуючи суспільні протиріччя, розпалює ворожнечу, провокує конфлікти, підриває суспільну єдність. Державний суверенітет, територіальна цілісність, демократичний конституційний лад та інші життєво важливі національні інтереси мають бути захищені також від невоєнних загроз з боку російської федерації та інших держав, зокрема спроб спровокувати внутрішні конфлікти.

21 лютого 2022 року з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, російською федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

Так, в порушення норм міжнародних договорів, декларацій та конвенцій, а також загальноприйнятих цивілізованим світом норм звичаїв та моралі, 22.02.2022 Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною та незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевськими конвенціями 1949 року, а також у супереч

Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Діючи в порушення норм міжнародного гуманітарного права, президент російської федерації володимир путін, а також інші невстановлені на даний час досудовим розслідуванням представники влади російської федерації, всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН та Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), підготували та розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт підрозділів збройних сил російської федерації на території України.

На виконання вищевказаного злочинного наказу військовослужбовці збройних сил російської федерації 24.02.2022, шляхом збройної агресії, із загрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Харківській, Донецькій, Луганській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та вчинили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, що мають важливе народногосподарське або оборонне значення, та вчинили окупацію частин зазначеної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України з порушенням порядку, встановленого Конституцією України, яка триває до теперішнього часу та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України Володимира Зеленського №64/2022 від 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки та оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» запроваджено воєнний стан на всій території України.

Законом України від 24.02.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» затверджено зазначений Указ.

Воєнний стан неодноразово продовжувався указами Президента України, востаннє Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 01.05.2023 № 254/2023 строком на 90 діб, Законом України від 02.05.2023 № 3057-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», тобто з 24.02.2022 по теперішній час в Україні діє правовий режим воєнного стану.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 03.06.2022 на підставі указу т.зв. голови тимчасової цивільної адміністрації Харківської області Ганчева В.К. (стосовно якого матеріали виділене в окреме кримінальне провадження) було створено т.зв. тимчасову цивільну адміністрацію, якій політичним та військовим керівництвом російської федерації надавалось значення тимчасового

державного органу, який здійснював на території Харківської області повноваження обласних рад, державних адміністрацій та інші повноваження у взаємодії із підрозділами збройних формувань рф.

При цьому, діяльність вказаної т.зв. тимчасової цивільної адміністрації Харківської області, крім іншого була направлена на насильницьку зміну меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Після тимчасової окупації російськими військами території Куп'янського району Харківської області та створення підпорядкованої, керованої та фінансованої російською федерацією окупаційної адміністрації, до якої входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України в тому числі і на території Куп'янського району Харківської області, в серпні 2022, більш точний час в ході досудового розслідування встановити не представилось можливим за об'єктивних обставин, у Буреніна Андрія Олеговича, який до моменту початку військової агресії рф проти України обіймав посаду начальника відділу електроенергетики міністерства ТЕК та ЖКХ Краснодарського краю рф, в зв'язку з чим маючи налагоджені відносини з окупаційною владою та військовими формуваннями збройних сил рф протягом серпня та початку вересня 2022 року (більш точного часу в ході досудового розслідування не встановлено) виник злочинний умисел, направлений на провадження діяльності, у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі з окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Окрім, того Буренін А.О. продовжуючи свою злочину діяльність, встановивши стійкі робочі та ідеологічні зв'язки з представниками незаконних органів влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі з окупаційною адміністрацією та незаконними збройними та воєнізованими формуваннями держави-агресора, перебуваючи за адресою: проспект Конституції, буд. 3, місті Куп'янську Харківської області, добровільно зайняв посаду пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області, та 22.08.2022 року наказом голови так званої «Военно-гражданской администрации Харьковской области» Ганчевим В.К., був призначений на посаду «Министра топлива, нергетики и жилищно-коммунального хозяйства Военно-гражданской администрации Харьковской области». Після чого останній, а саме в серпні 2022 року, більш точної дати в ході досудового розслідування не встановлено з об'єктивних причин, Буренін А.О. знаходячись на території «Харківобленерго», яке розташоване за адресою: Харківська область, м. Куп'янськ, вул.Садова, буд. 128, маючи умисел на здійснення публічних закликів до умисних дій з метою зміни меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, будучи обізнаним щодо порядку зміни меж території України, в тому числі з положеннями статей 1 та 2 Конституції України відповідно до яких визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, усвідомлюючи злочинність своїх дій, а також те, що він перебуває у публічно доступному громадському місті, бажаючи настання шкідливих наслідків у вигляді порушення встановленого Конституцією України і

законами України територіальної цілісності України, використовуючи своє привілейоване положення, обійнявши вищевказану посаду та в якості активного учасника, публічно закликав працівників вищевказаного підприємства до зміни меж території та державного кордону України, підтримки рішень та дій окупаційної влади створеними на тимчасово окупованій території, та до подальшої співпраці з окупаційною владою РФ, тим самим створював приводи для ескалації воєнного конфлікту, та виправдовував агресію російською федерацією.

Таким чином, Буренін Андрій Олегович, 14.02.1983 року народження, обґрунтовано підозрюється у скоєнні умисних дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також публічні заклики чи розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 1 ст. 110 КК України.

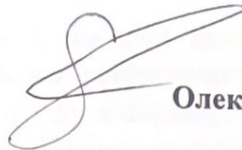
Старший слідчий СВ Куп'янського
РВП ГУНП в Харківській області
капітан поліції

Наталя КАС'ЯНОВА

«ПОГОДЖЕНО»

Заступник керівника відділу
Куп'янської окружної прокуратури
Харківської області

Олександр СІРЕНКО

«10» серпня 2023 року

Згідно з ч. 3 ст. 42 КПК України підозрюваному Буреніну А.О. роз'яснено, що вона має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний:

_____ А.О. Буренін

Захисник підозрюваного:

«15» год. «10» хвилин «10» серпня 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий СВ Куп'янського
РВП ГУНП в Харківській області
капітан поліції

Наталя КАС'ЯНОВА